

Tôi Biết Sáng Mai Nàng Thức Giấc

Em biết không em đang mấy giờ...Đang là khuya lắm, ngoài hiên mưa...Đang là êm ái mưa nhè nhẹ...Anh hôn em và em đang mơ...

Tôi mở đầu bài thơ cho nàng...Nàng đâu có biết nàng miên man...Hồi chiều anh chúc em ngon giấc...anh nhẹ nhàng choàng em tấm chăn...

Đang nửa đêm. Đang mới nửa bài...Thơ tôi làm để trải trần ai...Đời mà không có thơ sao nhỉ...thì Thúy Kiều xanh tóc gió bay...

...thì Nguyệt Nga ngồi trong kiệu ngó...Lục Vân Tiên một kẻ anh hùng...thì Trần Quang Diệu lòng không thỏa nếu không có vợ Bùi Thị Xuân...

Tôi làm thơ cho em gần xong...tôi xoay lưng ngắm má em hồng...em ơi biển không bờ em thấy...thấy nhé tình yêu chẳng tận cùng...

Thấy nhé lòng anh là biển lớn...em hơi thở nhẹ cũng ba đào...bài thơ như thế coi như trọn...tôi biết yêu nàng yêu tại sao?

Tôi hôn chân nàng hôn ngón út...tôi gọi tên nàng Út của anh...tôi biết sáng mai nàng thức giấc...mắt huyền đậu lại ngón chân xanh...

Trần Văn Lệ